

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מבחליים**

עמ"מ 34769-04-12 שי שאבי ואתי נ' עיריית הרצליה

לפני: כבוד השופט יצחק ענבר

העותרים
1. שי שאבי
2. דימו מלח
3. מרדכי שאבי
4. רונן שאבי
ע"י עו"ד יוסף סגל

נגד

המשיבה
עיריית הרצליה
ע"י עו"ד אן ברלוביץ

פסק דין

1. עתירה כנגד סירובה של עיריית הרצליה (להלן: המשיבה) למסור לעותרים אישור לפי סעיף 324 לפקודת העיריות [נוסח חדש] (להלן: המפקדה או סקודה העירונית), במסגרתה מתבקש בית המשפט להצהיר כי לא דובץ כל חוב ארנונה ו/או מים לתקופה שקדמה ליום 31.12.11 בגין ירידה חמורה בחז' שבטי ישראל 251 בהרצליה (גרש 7291 חלקת 40) (להלן: הנכס).

2. העותרים חינו ארבעת ילדיהם ויחדשיו על פי דין של מר שאבי יעקב ז"ל (להלן: המנוח). המנוח הגו בנם של בני חוג, שאבי אברהם ז"ל ושאבי חנה ז"ל, תרשומים כבעלי תזכיות בנכס (העתק גוסה רישום המקרקעין, נספח א' לעתירה). לאחר פטירתו של המנוח ביום 18.7.11 ירשו העותרים את זכרות אביהם בנכס (צו ירושה מיום 25.10.11, נספח ד' לעתירה) שבו התגדר המנוח יחד עם רעייתו, אכס של העותרים, אשר נפטרה ביום 16.9.05 (העתק תעודת הפטירה של המנוח, נספח ג' לעתירה, העתק תעודת הפטירה של האם, נספח ב' לעתירה).

3. ביום 2.8.11 פנו העותרים באמצעות בא כוחם אל המשיבה בבקשה לבטל את כל החיובים בגין ארנונה ומים לשנים עברו, וזאת מכיון ש"המנוח היה נכה בשיעור של 100% ולאור העובדה כי המנוח נפטר" (נספח ח' לעתירה).

1 מתוך 5

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

עת"מ 34769-04-12 שי שאבי ואח'י ע"דיית תוצליה

במענה לבקשת, בקש ב"כ המשיבה ביום 7.11.11 לקבל הצעה נספית ולא הצעה לבטל את החוב" (נספח ד' לעתירה). ב"כ העותרים הציע לסלק את החוב באמצעות תשלום של 20,000 ₪ (ר' מכתבו של ב"כ העותרים מיום 9.11.11, נספח ח' לעתירה). ההצעה סורכת, והצעתו הנגדית של ב"כ המשיבה עמדה על סכום של 100,000 ₪, מחצית החוב בגין ארנונה ומים בערכו באותה העת (ר' מכתבו של ב"כ המשיבה מיום 7.12.11, נספח ט' לעתירה).

במענה להצעת המשיבה, העלה ב"כ העותרים, לראשונה, במכתבו מיום 7.12.11, טענה כי החוב בגין צריכת מים שנצבר בשנות ה-90 התיישן, והוריע לבי"כ המשיבה כי "אין בודעת מרשתי לשלם ולו שקל אחד נוסף על החצעה שהינה מעל ומעבר למגיע למרשתך" (נספח י' לעתירה). ביום 29.1.12 הודיע ב"כ המשיבה לבי"כ העותרים באמצעות הפקס, כי העדייית דוחה את הצעת הפשרה, כמו גם את טענת ההתיישנות שהעלו העותרים (נספח י"א לעתירה).

בתשובתו מיום 2.2.12 חזר ב"כ העותרים על טענת ההתיישנות, וזאת לגבי חוב בסך של 11,540 ₪ בגין השנים 2006-2007. למכתב צוהי שיק לפקודת המשיבה על סכום זה. במכתב שב ב"כ העותרים ודרש להמציא למרשתי אישור לפיז אין כל טוב כלפי המשיבה בגין חובם (נספח י"ב לעתירה).

במענה לוודישו, פרט ב"כ המשיבה במכתבו מיום 21.2.12 רשימה של מסמכים ושל פעולות הנדרשות לצורך הנפקת האישור, בין היתר, "סידען במזמן של כל התעבורת לעדייית, ככל שקיימים" (נספח י"ג לעתירה). במענה לכך, שב ב"כ העותרים ודרש כי המשיבה תאשר לו ש"אין כל חוב בגין הנכס" (ר' המכתב מיום 28.2.12, נספח י"ד לעתירה), והודיע שאם לא ימציא האישור לפי סעיף 324 לפקודת העיריות תוך 7 ימים - לא יהיה מנוס ותוגש עתירה מנחלית" (ר' המכתב מיום 20.3.12, נספח ט"ז לעתירה).

משלא הומצא האישור חוגשה העתירה שבפני.

4. סכום החוב עומד על סך של כ-200,000 ₪ נכון לשנת 2012 (לפי גירסה המשיבה, המדובר בסכום של 200,070 ₪ נספח 1 לתשובה, ולפי גירסת העותרים, המדובר בסכום של 203,255 ₪, נספח ט"ח לעתירה).

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מבחליים**

עת"מ 12-04-34769-04 שי שאבי ואח' נ' עיריית תרצליה

הוב זה מורכב מחוב עבוד צריכת מים עד לשנת 1998 (לפי גרסת המשיבה, המדובר בסכום של 182,222 ₪, ולפי גרסת העותרים, המדובר בסכום של 172,079 ₪); ומחוב ארנונה עד לשנת 1998 (לפי גרסת המשיבה, המדובר בסכום של 16,615 ₪, כאשר בנוסף קיים חוב ארנונה בסך 1,233 ₪ לשנת 2005; לפי גרסת העותרים, המדובר בסכום של 15,688 ₪).

5. למענת העותרים, החוב עבוד צריכת מים עד לשנת 1998 חוב הארנונה עד לשנת זו, לפי גרסתם סכום כולל של 187,688 ₪, הם חובות שהתיישנו, שאינם ברי תביעה. מכאן חובתה של המשיבה להגמיק לעותרים את האישור לפי סעיף 324 לפקודת העיריות. סירובה של המשיבה להגמיק את האישור הנדרש גורם נזק לעותרים, שכן ללא האישור נשללת מהם זכותם הבסיסית להידרש כבעלי הזכויות בנכס הנדון בהתאם לצו הידרשה שניתן להם.

6. מנגד, טענת המשיבה, כי דינה של העתירה להידחות על הסף ולגומת. העותרים למעשה אינם זקוקים לאישור מס על מנת לרשום את חירושה וטענת התתיישנות משמשת אותם לצורך קבלת אישור שנועד "לנקות" את הנכס מן החובות הרובצים עליו. כמו כן, הוגשה העתירה בשיתוף ניכר, שכן העותרים ידעו על החובות במשך כל השנים, אך טענת התתיישנות נטענה לראשונה רק במכתב של בא כוחם מיום 7.12.11. לגופו של עניין טענת המשיבה, כי לא ניתן להעלות טענת חתיישנות כלפי חליכי גביה מנהליים פאסיביים. מכל מקום, לאורך השנים נקטה המשיבה בהודמנויות שונות בהליכי גבייה של החובות כלפי חמפסיקים את מרוץ התיישנות. ואם בכך לא די, הרי שהמנוחה והעותרים בקשו וקבלו הנתות בחשלומי ארנונה ומים לאורך השנים, תגיעו עם המשיבה להסדרים לפידעון החובות, ואף שילמו סכומים שונים על חשבון הדוב. פעולותיו של המנוחה ופעולות העותרים בשמו מחוות חודאה בקיומם של זכות המשיבה לגבות את החוב המחודשת כשלעצמה את מגין תקופת החתיישנות.

דין וחכרעה

7. ברע"א 187/05 נעמה נסייד נ' עיריית נצרת עילית (ניתן ביום 20.6.10) פסק בית המשפט העליון, כי רשות מקומית אינה רשאית לגקוט בתליכי גבייה מנהליים לצורך גביית חובות ארנונה שהתיישנו. בתי המשפט המחוזיים יישגו הלכה זו גם במקום שבו נקטה הרשות בתליכי גבייה פאסיביים, חיינו, סירובה לתת לנישום אישור על פי סעיף 324 לפקודת העיריות (ראו: עתמ (ת"א) 2064/09 אהרון מתנה נ' עיריית אור יהודה, ואסופת פסקי הדין הנזכרת שם בעמ' 13-14). על פי

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ע"מ 12-04-34769 שי שאבי ואח' ג' עיריית הרצליה

גישה זו, סירובה של הרשות להגמיק אישור כאמור מחוזה אף הוא "תביעה לקיום זכות" כמשמעה בסעיף 2 לחוק ההתיישנות, השי"ח-1958 ומכאן שניתן לטעון תתיישנות נגרו. המשיבה קראת תגר על פסיקתם של בתי המשפט המחוזיים בציינה שהיא מרוקנת מתוכן את התבחנה בין התיישנות דיונית לבין חתיישנות מהותית. איני רואה לנכון לחידרש לסוגיה זו, שכן אף אם אנו, כטענת העותרים, כי ניתן להעלות טענת חתיישנות כלפי סירובה של הרשות להגמיק את האישור, עדיין דין העתירה להידחות שכן החובות דגן לא חתיישנו.

8. כמה דברים אמורים: כפי העולה מהשובתה של המשיבה, בתאריכים 17/7/07 ו-29/6/07 על רקע נקיטת חליכי גבייה נגר המנה בתיק הוצאה לפעל שנפתח בתחילת שנת 2007 (כעקבות תביעה שהוגשה נגרו בשנת 2006) – שולם על השבון חובות המנה סך כולל של 28,000 ₪. עובדת מחלקת הגבייה חגבי קרזר הצהירה, כי סכום זה נקף ברישומי המשיבה על חשבון חובות המיס חנושנים שהתגבשו עד לשנת 1992, זאת כתבאי לעיכוב החליכים בתיק החוצלים ולביטול העיקול ובהסכמתם של העותרים שפעלו בשכנו של המנה, וכי באותה העת אף חוסבר לעותרים כי עליהם לפנות לוועדת ההגרות של המשיבה ולחסריר את תחוב בגין המיס תוך חודשיים. חיזוק להצטרחה זו של חגבי קרזר נמצא הן בתדפיס מצב חשבון לשנים 2006 - 2007 (נספחים 27 - 28 לעתירה), הן בפנייתם של המנה ושל העותרים מיום 17/7/07 לוועדה החנהות (נספח 29 לעתירה) אשר במכתב חלוחאי שצורף לה ציין, בק היתר, כי "חננו מבקשים לבטל את חוב הארנונה וכן את חוב המיס או לשנות להשחית את הריבית והתצמדה שנצברו במיס". נוכח מכלול הנחתים נראה בבירור כי בקשה זו מתייחסת לחובות חנושנים (ודאו בעניין זה את דף ריכוז חנתנים מיום 21/11/07, שבו מפרטים החובות חשתים ואשר עליו מפורטת החלטה של הוועדה). מקובלת עלי עמדתה של המשיבה, כי פנייתם זו של המנה ושל העותרים לוועדת ההנחות, מחד גיסא, כמו גם השלום סך של 28,000 ₪ על חשבון החובות חנושנים, מאירך גיסא, מבטאים חבנה כי קיים חוב שעל המנה לשלנו ומחחיים חודאה בקיום זכותה של המשיבה לגבות, כמשמעותה בסעיף 9 לחוק ההתיישנות. ראו והשוו: עתמ (חי) 8646-07-09 עזר אולאי ג' עירית חימה; עתמ (י-ם) 48964-11-10 גולאני ג' עירית ירושלים; תא (י-ם) 2918/01 עירית ירושלים ג' קראסמי עבדלקאדר; עתמ (נצ) 41488-04-10 עזאם ג' מרעצה מקומית מגאר. בהתאם לסעיף 9 הנ"ל לחוק החתיישנות "תתחיל תקופת החתיישנות מיום החוראה", חיינו, מיום 17/7/07, משמע שתקופת החתיישנות לגבי החובות חנושנים חבוא לסיומח רק ביום 16/7/2014.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבת כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

עת"מ 34769-04-12 שי שאבי ואח'י נ' עדיית חרצליה

9. המשיבה מוסיפה וטוענת כי החובות לא התיישנו גם מן הטעם שבמחלף השנים נקטה המשיבה בחליכים שונים לגבייתם. אלא שדין טענה זו להידחות ולו מהטעם שלא חומצא על ידי המשיבה ראיה של ממש לפיה נשלחו למנוח קודם לחלוף שבע שנים ממועד התגבשותם של החובות רשימות תשלום המאפשרות גבייה מנחלת של החוב, או כי בתוך פרק הזמן הנ"ל נמסר כתב הרשאה לגביה לפי פקודת המיסים (גבייה).

10. מן העבר האחר יצוין, כי בזיגתן שסירוב המשיבה למחוק את חובות המנוח מהווה "תביעה לקיום זכות" הנחנה להתיישנות, הרי שסעיף 3 להוק החתיישנות מהנו, כי "אין נזקקים לטענת החתיישנות אם לא מען חתבע טענה זו בהזדמנות הראשונה לאחר הגשת התביעה". בזיגת מחלף ההתרחשות בעניינו מלמדת, כי טענת ההתיישנות הועלתה על ידי העותרים רק בשלב מתקדם (נספח י לעחירה), כאשר בשלבים מוקדמים של הדין והדברים הועלו על ידי העותרים טענות פטור שתות בתכלית (שזכו ועיינו בפניית המנוח משנת 2007 לחצרת החנות שצורפה כנספח 29 לחשובה, וכן בחתובת שצורפה כנספחים ה-ט לעחירה).

11. העתירה נדחת.

העותרים ישלמו למשיבה חוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.

חמוכירות תמציא העתק פסק הדין לצדדים.

ניתן חיום, ט"ו אלול תשע"ב, 02 ספטמבר 2012, בהערר הצדדים.

 יצחק עבר, שופט